

'IK KOM HIER NIET VOOR DE GEZELLIGHEID'

Een avond bij de Zaanse Postzegelvereniging 'De Posthoorn'

TEKST EN FOTO'S: MR. X

Heeft u ook goede voornemens voor dit nieuwe jaar? Ik doe daar normaal niet aan. Behalve deze keer dan: ook in 2009 wil ik weer lekker confronterend bezig zijn. Zodat u scherp kunt blijven. Vandaar ook de titel boven deze reportage. Die overigens letterlijk opgetekend is uit de mond van een postzegelid en vaste bezoeker in Krommenie. Want zo eerlijk blijven we natuurlijk wel. Maar zoals u weet, deelt in de pers heel vaak de kop de lading niet. Ook hier. U leest het vanzelf. Laten we bij het begin beginnen.

Doit ben ik eens gigantisch de weg kwijtgeraakt in de Zaanstreek. Sindsdien mijd ik dit gebied als ware het een non-inventingszone tijdens een acute varkenspest. Omdat ik vandaag ben uitgenodigd in Krommenie, wat bij mijn beste weten verdacht dicht bij dit Zaangebied ligt, neem ik eens de trein. Voor mij geen verdoelstreek deze dag. En op de NS kun je rekenen. Dacht ik.

Maar waar je vroeger normaal een half uur vertraging incalculerde, is zelfs de NS onbetrouwbaar geworden. Op tijd! Ja, zo komen we natuurlijk veel te vroeg aan. Wat nu? En ik wist toch al niet hoe laat de vereniging zou beginnen. Immers, in de aanmeldingsformulieren stond vermeld dat de avond om 19.30 zou aanvangen. In een aanvullende email meldde de voorzitter dat ik ná 19.30 uur welkom zou zijn. En op de Internetsite zag ik dat de avond van zeven tot tien uur zou duren. De combinatie van deze feiten deed mij vermoeden

dat het dan wel om acht uur zou beginnen.

Dus lopen we extra rustig de lonkende taxi's voorbij, langs uitgebreide graafwerkzaamheden met boven ons de drukste aanlegroute naar Schiphol. Door een wijk met keurige nieuwbouwhuisjes waar gezinnetjes aan tafel zitten. Televisie aan. Hier en daar is een verbouwing bezig en een man staat voor het aanrecht de afwas te doen. Met de hand. Dit is Holland op z'n puurst.

Aangekomen op een sportpark waar een verdoelst voetbalteam nog loopt te trainen, zie ik dat de kantine al behoorlijk gevuld is. De zaal is deze avond afgehuurd door de Zaanse postzegelvereniging. Ik ben in elk geval niet

dramatisch te vroeg. Lange tafels, afgeladen vol met postzegels. In boeken en dozen, in kratten en binnenzakken, op de grond en in de hand. Niemand die zich hoeft af te vragen wat hier aan de hand is. Te midden van goed gevulde bekerkasten en een scorebord wordt hier gepostzegeld. En daar blijft het bij. Geen agenda, geen programma. Ik zie niet eens een bestuurstafl! Werkelijk, dit is een vereniging naar mijn hart. Geen belangrijke mannen en mevrouwen, alleen maar postzegels. Iedereen heeft hele stapels voor zich liggen. Ik hoor later dat er zelfs nog groei zit in het aantal aanwezigen. En dat er altijd meer dan voldoende bestuursleden te vinden zijn. Nooit vacatures. Ja, dat snap ik.

Als er alken gepostzegeld wordt, wil ik ook wel in een bestuur zitten!

Een muziekje op de achtergrond, oranje voetbalslingers aan het plafond, een bar met schappelijke prijzen (koffie voor een euro), wat wil je nog meer? Nou ik weet wel iets: de drie extralange tafels doen me niet wat te veel aan die Beirse bierfeesten denken en ze zorgen voor weinig doorloopruimte. Het lijkt alsof de zaal eigenlijk te klein is voor deze overbelading aan postzegels en filatelisten. Maar ja, het is ook niet echt waar om het terras open te gooien.

Ook de leden klagen wat af. Ergens in een hoekje zitten twee mannen. Ze bestuderen de postzegelboeken met een loep. 'Verschrikkelijk slecht licht, daarom zitten we hier. Dit is de enige plek waar het nog gaat. Verder is het verschrikkelijk. Een rotzaal.'

Het was me nog niet opgevallen. Ook mijn camera geeft aan dat het licht een stuk beter is dan in de gemiddelde zaal waar ik het afgelopen jaar geweest ben. Sommige Hollanders hebben altijd wat te klagen, dat zal het wel zijn.

Een eindje verder zitten aan het eind van een lange tafel ook twee mannen wat afgescheiden. 'Wij zijn de enige gezellige mensen hier. Verder is het helemaal niets. Kijk ze zitten, die grize mannen met hun uitgestreken gezichten. Doodserius allemaal. Nee, voor de gezelligheid kom ik hier niet.'

Zo, zo. Wat krijgen we nu? Heb ik net de indruk dat hier een beregenzellige vereniging aan het werk is. Inderdaad, met postzegels, dat wel. En dan krijgen we dit? Vertelt u eens meneer, wat zou er dan moeten veranderen? 'Meer jeugd moet er komen, dan kun je pedagogisch bezig zijn.' Ach ja, dat wordt lachen. Pedagogisch bezig zijn. Wat een humor. Mijn lachvriend raakt nu goed op dreef. 'TNT is de enige die nog wat leukis doet, maar dan wel te veel. Ze moesten alles eens op een rijtje zetten.' Ik weet niet of hij zelf alles nog op een rijtje heeft, maar ik volg het niet mee. Een vereniging die niet gezellig is, maar waar je wel elke maand komt. En om de postzegels hoeft

